

Förslag till Regional utvecklingsplan 2010 för Stockholmsregionen, RUFSS

Landstingsstyrelsen föreslår landstingsfullmäktige besluta

att i första hand återremittera förslaget till Regional utvecklingsplan för Stockholmsregionen, RUFSS 2010, för omarbetning med utgångspunkt i de synpunkter som redovisas i nedanstående text,

att i andra hand anta förslag till Regional utvecklingsplan för Stockholmsregionen, RUFSS 2010, med den särskilda sammanställningen enligt kapitel 6, 16 § miljöbalken, som regionplan för Stockholms län med ändringar gjorda utifrån de synpunkter som redovisas i nedanstående text,

att uppdra åt Regionplanenämnden att i samarbete med AB Storstockholms Lokaltrafik vidareutveckla RUFSS 2010 för att kraftigt öka kollektivtrafikens andel och minska personbilstrafikens andel av de totala resorna i länet och

att uppdra åt AB Storstockholms Lokaltrafik och Waxholms Ångfartygs AB att ta fram en översiktlig genomförandestrategi för detta mål i trafikplaneringen, med möjlig etappindelning för genomförandet samt förslag till finansiering av densamma,

att uppdra åt Regionplanenämnden

att löpande följa upp den regionala utvecklingsplanen för Stockholmsregionen,

att få Stockholms gröna kilar långsiktigt skyddade t.ex som riksintresse,

att i samarbete med AB Storstockholms lokaltrafik arbeta fram ett handlingsprogram som syftar till att öka kollektivtrafikens andel av transportarbetet och göra transportsystemet miljömässigt hållbart,

att arbeta fram ett handlingsprogram som visar hur innovation och marknadsutveckling inom miljö- och energiteknik, samt klimatdriven affärsutveckling i regionen kan utvecklas på ett positivt och hållbart sätt,

att arbeta fram ett handlingsprogram med syfte att tydliggöra genus- och barnperspektiven i den regionala planeringen,

att arbeta fram ett handlingsprogram som visar hur segregeringen ska brytas och de sociala och ekonomiska klyftorna minskas i Stockholmsregionen,

att arbeta fram ett handlingsprogram med syfte att bättre ta tillvara den kompetens som finns i regionen i form av mångspråkighet och kulturell pluralism, samt

att arbeta fram ett handlingsprogram som visar hur samhällsplaneringen kan ge socialt och miljömässigt hållbara levnadsvillkor i regionen genom bland annat lokalisering av bostäder och arbetsplatser till kollektivtrafiknära lägen.

RUFS 2010 är ett viktigt dokument som kommer att få stor påverkan på regionens framtida utveckling. Vi ställer oss i väsentliga delar bakom förslaget, men ser att vissa allvarliga brister fortfarande finns i planen. Att bygga ett hållbart samhälle handlar om att våga tänka om, tänka nytt och göra annorlunda. Att verkligen från grunden planera för långsiktig hållbarhet - ekonomiskt, socialt och ekologiskt. Utan ett rättvisare samhälle går sann hållbarhet inte att uppnå. Här anser vi att RUFS 2010 inte går tillräckligt långt, utan planen måste tydligare visa hur miljömässigt och för individen goda levnadsvillkor kan uppnås för alla invånare i Stockholmsregionen.

Vi stödjer tanken på en förtätad och flerkärnig struktur. RUFS 2010 saknar dock konkreta förslag på vilka incitament och verktyg som ska användas för att främja lokalisering av bostäder och verksamheter i kollektivtrafiknära lägen. Styrmedel måste finnas för att motverka den utveckling som pågår mot en glesare bebyggelsestruktur och ökat behov av arbetspendling. Markexploatering får inte heller ske på bekostnad av de gröna kilarna och risken för målkonflikter är uppenbar när gröna värden ställs mot behovet av bostäder. RUFS säkerställer på ett bra sätt det långsiktiga bevarandet av Stockholms grönstruktur. Detta förutsätter dock att RUFS 2010 får genomslag i den fysiska planeringen.

RUFS 2010 sätter upp mycket ambitiösa mål när det gäller minskade utsläpp av växthusgaser. Samtidigt är planen inte tillräckligt långtgående när det gäller klimat- och miljöfrågor och fel prioriteringar görs när det gäller de i planen föreslagna infrastrukturinvesteringarna. Som planen nu ligger finns starka motsättningar mellan miljömålen och den förväntade utvecklingen av trafiken i Stockholmsregionen. Trots att vi upprepade gånger under RUFS-processen påtalat bristerna, saknar RUFS 2010 fortfarande en redovisning av de verktyg som krävs för att garantera måluppfyllelse. De åtagandena finns inte i planen. De åtgärder i transportsystemet som föreslås i RUFS 2010 kommer istället att leda till ökad

biltrafik och utebliven måluppfyllelse när det gäller utsläppen av klimatpåverkande gaser.

De delar i RUFSS 2010 som berör infrastruktur är de som har den högsta konkretiseringsgraden, men de måste revideras för att målen ska kunna nås. Stor omsorg måste läggas vid framtagandet av de handlingsprogram som ska säkerställa genomförandet av den regionala utvecklingsplanen. Länets transportsystem måste utformas så att kollektivtrafikens andel av det totala trafikarbetet ökar väsentligt. De stora motorvägssatsningarna i planen såsom framförallt Förbifart Stockholm, Österleden, Södertörnsleden och E4-länken är kontraproduktiva mot uppställda sociala mål och miljömål och måste utgå. RUFSS 2010 måste på ett mer trovärdigt sätt visa hur andelen kollektivtrafik skall kunna ökas för att uppnå klimatmålen och tillgodose människors behov av transporter.

Vår region har själv rådighet och lösningarna på de miljö- och klimatproblem vi brottas med, men väljer att genomföra gamla vägprojekt istället för att prioritera klimatsmarta infrastrukturens satsningar. Att först bygga vägar och sedan införa trängselavgifter eller vägavgifter för att trafikköerna ska minska är resurs- och kapitalförstöring i stor skala. Kraftfulla satsningar på kollektivtrafik och utvecklade ekonomiska styrmedel är vårt förslag för att verkligen kunna minska köerna och kunna presentera alternativa resvägar för regionens invånare. Spårväg Syd och Mälardalens utbyggnad till fyra spår är exempel på viktiga kollektivtrafiksatsningar som måste genomföras för att förbättra kollektivtrafikens kapacitet och attraktionskraft. Överlag måste spårinvesteringarna tidigareläggas jämfört med vad som föreslås i planen.

RUFSS 2010 måste tydligare medverka till att peka ut sociala orättvisor och ge riktlinjerna för en regional utveckling som minskar klyftorna genom att ge rättvisare förutsättningar för invånarna. Det gäller mellan män och kvinnor, mellan fattiga och rika, hög- och lågutbildade och mellan yrkesarbetande och arbetslösa. Behoven hos personer med funktionsnedsättning måste också tydliggöras och bättre tillgodoses i planen.

I Stockholmsregionen råder en ekonomisk och social ojämlikhet med en betydande obalans mellan de norra och södra länsdelarna, samt mellan innerstaden och ytterområdena. För att rätta till obalansen mellan norra och södra länshalvan måste lösningen sökas i att utveckla de södra länsdelarna och tillvarata de resurser i form av kulturell mångfald och utvecklingskraft som finns på bland annat Södertörn. Investeringar måste göras i bra boendemiljöer och spårtrafik i form av bland annat Spårväg Syd. Satsningar måste göras för att stärka och utveckla näringslivet, göra Södertörns högskola till universitet och satsa på kultur för folkhälsa och som utvecklingskraft i området.